

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/56/2020
Identifikačné číslo spisu:	2218011734
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2218011734.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného P. X. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 27. októbra 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného P. X. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. februára 2020, sp. zn. 5To/141/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. X. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 25. septembra 2019, sp. zn. 18T/77/2018, uznal obvineného P. X. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne neustálenej doby až do 19:30 hod. 22. marca 2018 si na doposiaľ neustálených miestach v rámci Slovenskej republiky od doposiaľ neurčitej osoby zadovážoval väčšie množstvo psychotropnej látky metamfetamín, ktorú následne prechovával v J. U., na ulici Y. I. č. XXXX/X, v byte č. X na druhom podlaží vo vchode č. X a v pravidelných intervaloch distribuoval okrem iných doposiaľ neurčitých osôb aj osobám P. K. v období najmenej od začiatku roka 2018, O. X., ktorému predal niekoľko dávok, I. J. po presne neustálenú dobu v týždňových intervaloch, najmä však v mesiaci september roku 2017, W. P. v pravidelných intervaloch takmer každý deň a T. L. po presne neustálenú dobu najmenej však 8 mesiacov, pričom 22. marca 2018 v J. U., na ulici Y. I. č. XXXX/X, v byte č. X na druhom podlaží vo vchode č. X prechovával zatavenú plastovú striekačku s obsahom kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 1590 mg obsahujúce 937 mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá najmenej 23 bežným jednotlivým dávkam drogy, zrezanú zatavenú plastovú injekčnú striekačku s obsahom kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 844 mg obsahujúce 574

mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá najmenej 14 bežným jednotlivým dávkam drogy, plastové vrečko s obsahom kryštalickej látky s celkovou hmotnosťou 157 mg obsahujúce 108 mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá najmenej 3 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote najmenej 77,73 eura, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov 8 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu s maximálnym stupňom strázenia. Ďalej podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí - tri mobily - 1 ks mobil zn. Xiaomi, 1 ks mobil zn. Samsung, 1 ks mobil zn. Honor a podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Zároveň podľa § 73 ods. 2 Trestného zákona mu okresný súd uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na dva roky.

Obvinený napadol uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 20. februára 2020, sp. zn. 5To/141/2019, podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku tak, že zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného P. X. uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne neustálenej doby až do 19.30 hod. 22. marca 2018 si na doposiaľ neustálených miestach v rámci Slovenskej republiky od doposiaľ neurčitej osoby zadovážoval väčšie množstvo psychotropnej látky metamfetamín, ktorú následne prechovával v J. U., na ulici Y. I. č. XXXX/X, v byte č. X na druhom podlaží vo vchode č. X a v pravidelných intervaloch distribuoval okrem iných doposiaľ neurčitých osôb aj osobám P. K. v období najmenej od začiatku roka 2018, O. X., ktorému predal niekoľko dávok, I.G. J. po presne neustálenú dobu v týždňových intervaloch, najmä však v mesiaci september roku 2017, W. P. po presne neustálenú dobu najmenej však 1 rok a T. L. po presne neustálenú dobu najmenej však 8 mesiacov, pričom 22. marca 2018 v J. U., na ulici Y. I. č. XXXX/X, v byte č. X na druhom podlaží vo vchode č. 1 prechovával zatavenú plastovú striekačku s obsahom kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 1590 mg obsahujúce 937 mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá najmenej 23 bežným jednotlivým dávkam drogy, zrezanú zatavenú plastovú injekčnú striekačku s obsahom kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 844 mg obsahujúce 574 mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá najmenej 14 bežným jednotlivým dávkam drogy, plastové vrečko s obsahom kryštalickej látky s celkovou hmotnosťou 157 mg obsahujúce 108 mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá najmenej 3 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote najmenej 77,73 eura, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu krajský súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov osem mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Ďalej obvinenému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí - troch mobilov - 1 ks mobil zn. Xiaomi, 1 ks mobil zn. Samsung, 1 ks mobil zn. Honor a podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Zároveň podľa § 73 ods. 2 Trestného zákona mu okresný súd uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na dva roky.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému doručené 24. apríla 2020 a jeho obhajcovi 27.

apríla 2020, podal obvinený prostredníctvom obhajcu 25. mája 2020 dovolanie dôvodiac dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uviedol, že bol podľa neho porušený zákon z dôvodu, že napádané rozhodnutie je podľa jeho názoru založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Obvinený sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku v zmysle § 172 ods. 2 Trestného zákona, z dôvodu, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že drogy mal predávať viacerým osobám a taktiež, že ich mal predávať po dlhší čas. Zastáva názor, že žalovaný skutok by mal byť správne práve kvalifikovaný podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona. Ďalej uviedol, že prežíval traumatické obdobie, a to z dôvodu straty svojho brata, s ktorým mali vynikajúci vzťah, a následne sa dostal do situácie, kedy začal resp. podľahol užívaniu omamných látok, avšak pre svoju vlastnú potrebu. Následne je podľa neho nevyhnutné uviesť, že v skutkovej vete obžalobného návrhu z 23. augusta 2018 je uvádzané, že „od presne neustálenej doby až do 19:30 hod. 22. marca 2018“. Z tohto hľadiska je teda podľa obvineného zrejme, že prokurátor vôbec neustálil konkrétnu dobu a čas od ktorého malo dochádzať k páchaniu protiprávnej činnosti, kde taktiež následne v obžalobnom návrhu uviedol jednotlivých svedkov, ktorí si mali od obvineného drogy kupovať, a títo svedkovia následne uvádzali určité obdobie, v ktorom si mali drogy od obvineného zaobstarať. Dodal, že teda zhrnutím týchto skutočností prokurátor na jednej strane v obžalobnom návrhu neurčil konkrétnu dobu od kedy malo vôbec dochádzať k páchaniu protiprávnej činnosti, ale na druhej strane uvádza, že od toho-ktorého svedka od takej doby malo dochádzať k páchaniu protiprávnej činnosti.

V ďalšej časti svojho dovolania obvinený poukázal na výpovede svedkov, ktoré boli zrealizované na hlavných pojednaniach (P. K. z 20. februára 2019, T. L. z 20. marca 2019, W. P. z 12. decembra 2018, O. X. z 17. apríla 2019, a I. J. z 12. decembra 2018). Vo vzťahu k výpovedi svedka P. K. na hlavnom pojednaní 20. februára 2019 obvinený uviedol, že si s daným svedkom zabezpečil drogy a následne tieto aj spolu užíli. Čo sa týka svedkyne W. P. obvinený poukázal na rozpor v jej výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednaní 12. decembra 2018 a uviedol, že je vo svojej podstate absolútne nedôveryhodným svedkom. Obvinený zastáva názor, že jej svedectvo je tendenčné z dôvodu, aby svoju osobu ochránila pred možným trestným stíhaním, pretože ona má byť podľa intencií obvineného tá, ktorá si drogy zabezpečuje a následne predáva. Obvinený ďalej poukázal na svedeckú výpoveď MUDr. H. R. na hlavnom pojednaní 12. decembra 2018, z ktorej vyplýva, že trpí depresívnou poruchou, dominuje u neho duševná zaostalosť, je ľahko ovplyvniteľný a manipulovateľný.

Obvinený zopakoval, že v predmetnej trestnej veci nebolo podľa neho bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by daný skutok mal páchať po dlhšiu dobu, keďže s poukazom na charakteristiku osoby svedkyne W. P. ju možno považovať za nedôveryhodnú, a jej výpoveď bola tendenčná voči jeho osobe, keďže následne jej bolo aj podmienčne zastavené trestné stíhanie s určením skúšobnej doby. Poukazujúc na výpovede svedkov (P. K., O. X., I. J.) nebolo podľa obvineného v dostatočnej miere preukázané, že by mal skutok spáchať na viacerých osobách a po dlhšiu dobu, a teda žalovaný skutok by mal byť vo svojej podstate kvalifikovaný v zmysle § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

V záverečnej časti dovolania obvinený uviedol, že jednak okresný súd, ako aj krajský súd sa v odôvodneniach predmetných rozsudkov v nedostatočnej miere zaoberali s argumentmi obhajoby, a taktiež aj s ostatnými okolnosťami významnými pre rozhodnutia, na ktoré bolo poukazované v rámci obhajoby počas hlavných pojednání, ako aj v samotnom odvolaní a teda v konečnom dôsledku napádané rozhodnutia nie sú podľa neho založené na náležite zistenom skutkovom stave, a súčasne sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že krajský súd svojim rozsudkom porušil zákon a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu, ako aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a opätovne rozhodol.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za správny a zákonný, vychádzajúci zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom označené rozhodnutie je podľa neho náležité odôvodnené a v plnom rozsahu sa s ním stotožnil. K obvineným označenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že obvinený bol zo spáchania predmetného skutku spoľahlivo usvedčený výpoveďami svedkov P. K., O. X., I. J., W. P. a T. L., ako aj listinnými dôkazmi (príkaz na domovú prehliadku, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky, fotodokumentácia, znalecký posudok KEU PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/3743). Dodal, že tvrdenia dovolateľa preto nezodpovedajú objektívne zisteným skutočnostiam.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným P. X. ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd ale zároveň zistil, že obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nie je v posudzovanej veci zjavne naplnený.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné najskôr vo všeobecnej rovine pripomenúť, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie nie je v zásade prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 57/2007-II]. Povedané inými slovami, dovolaním podaným z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani prehodnotenia vykonaného dokazovania. Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014).

Zároveň treba uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Povedané inými slovami, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Ďalej je potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, hodnotí najvyšší súd skutkový stav len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Predmetom tohto dovolacieho dôvodu tak môže byť len nesprávne právne posúdenie v skutkovej vete rozhodnutia ustáleného skutku, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť (pozri tiež rozhodnutie najvyššieho súdu a stanovisko jeho trestnoprávneho kolégia zverejnené v Zbierke pod č. 47/2008 a 3/2011).

Pokiaľ ide o ďalšie námietky, ktoré obvinený v rámci tohto dôvodu dovolania vecne uplatnil a ktorých podstata je zrekapitulovaná vyššie, tieto majú skutkový charakter, keďže sa nimi snaží dosiahnuť revíziu skutkových zistení okresného a krajského súdu, ktorých správnosť a úplnosť nemôže najvyšší súd v tomto konaní iniciovanom obvineným skúmať ani meniť. Námietky skutkovej povahy sú pritom uplatniteľné len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý je oprávnený použiť iba minister spravodlivosti. Najvyšší súd sa preto s týmto okruhom námietok obvineného nemohol zaoberať (primerane napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 14/2015).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu tak nemožno účinne namietat ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu, keďže aj to by odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom, ktorá je výslovne zakotvená v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku a ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania iniciovaného obvineným alebo generálnym prokurátorom (§ 369 ods. 2 Trestného poriadku) je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (primerane pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 7/2011).

Pokiaľ ide o námietku obvineného, že súdy prvého a druhého stupňa nesprávne posúdili jeho konanie, keď ho právne kvalifikovali ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, teda po dlhší čas a na viacerých osobách; v tejto súvislosti najvyšší súd dodáva, že pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 15/2015).

V kontexte týchto všeobecných východísk najvyšší súd k posudzovanej veci dodáva, že konanie obvineného súdy prvého a druhého stupňa správne právne kvalifikovali ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, a preto nedošlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Námietky obvineného týkajúce sa spochybňovania výpovedí jednotlivých svedkov, sú námietkami vzťahujúcimi sa k preskúmvaniu správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktorý však dovolací súd v konaní o dovolaní, ako už bolo vyššie uvedené, nemôže skúmať ani meniť, a z tohto dôvodu sa nimi ani nemôže (na podklade dovolania podaného obvineným) zaoberať.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci dôvody dovolania nie sú zjavne splnené, a preto dovolanie obvineného P. X. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.